

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKT VISARKIV . 37

F.L.Ae. KUNZENS
FOLKEVISEHARMONISERING 1816
En facsimile med kommentar

AV
ERIK DAL OCH NIELS MARTIN JENSEN

Särtryck ur DANSK ÅRBOG FOR MUSIKFORSKNING VII 1973-1976

SVENSKT VISARKIV · STOCKHOLM

Auswahl
Der vorzüglichsten altdänischen Volksmelodien
Balladen und Heldenlieder
mit Begleitung des Pianoforte
herausgegeben
von
F.L.A.KUNZEN,
*Königl. Dänisch: Professor und Kapellmeister, Ritter vom
Dänebrog, und Mitglied der Königl. Schwed. Academ:*
Köpenhagen.
gedruckt bey Herrn: Wenzler

F.L.Ae. Kunzens folkeviserharmoniseringer 1816

En facsimile med kommentar

Erik Dal og Niels Martin Jensen

Sikre eller sandsynlige danske ballademelodier i håndskrifter eller tryk før 1814 er trods generationers interesse derfor meget fåtallige. Den nyeste mønstring i Nils Schiørrings indledning til *Danmarks gamle Folkeviser* (DgF) XI bringer kun tallet op på 17 numre.¹ Femte bind af *Udvalgte danske Viser fra Middelalderen* (Udv.da.Vi.), der først og fremmest er knyttet til Rasmus Nyerups navn, og som i 1814 udkom med ca. 125 melodier til de fire foregående binds tekster, blev en åbenbaring og den faste grundvold for alt senere melodistudium i Danmark.² Lidt ældre og lidt

1. *Danmarks gamle Folkeviser XI: Melodier*, udgivet af Thorkild Knudsen, Svend Nielsen, Nils Schiørring (Universitets-Jubilæets danske Samfund, publ. nr. 459 s) 1976, s. *11-*15.

2. *Udvalgte danske Viser fra Middelalderen*; efter A.S. Vedels og P. Syvs trykte Udgaver og efter haandskrevne Samlinger udgivne af Nyerup og Rahbek. 5te Tome. Kjøbenhavn, 1814.

større var den danske udgave også end den svenske af Geijer og Afzelius, der til gengæld imødekom publikum ved at have nogle af melodierne udsat for klaver af Fr. Hæffner. Kort efter udkom Peter Grønlands hæfte med klaversatser til viser fra den svenske udgave. Derimod skal vi i Danmark helt frem til 1840-42, før Weyse leverede sine tilsvarende to gange 50 udsættelser af Nyerups melodier og en del senere indsamlede.³

Det er stort set glemt, at F.L.Ae. Kunzen allerede i 1816 udgav et udvalg af de Nyerup'ske ballademelodier i klaverudsættelser. Peter Grønlands kuriøse tostemmige satser havde ganske vist en lille prioritet, men kun enkelte af dem blev trykt.⁴ At Kunzens udsættelser blev glemt af eftertiden, skyldes

3. *Svenska folk-visor från forntiden, samlade og utgifne af Er. Gust. Geijer och Arv. Aug. Afzelius*, I-III m. melodihæfter, Sthlm. 1814-16. P. Grønland: *Alte schwedische Volks-Melodien gesammelt von Geijer och Afzelius, für das Piano-Forte harmonisch bearbeitet*, Kbh. 1818. *Halvtredsindstyve gamle Kæmpeviser-Melodier harmonisk bearbejdede af C.E.F. Weyse*, I-II, 1840-42.
4. Se P. Grønlands anmeldelse af *Udv.da.Vi.* og *Svenska folk-visor i (Leipziger) Allgemeine musikalische Zeitung* 28.8. 1816, sp. 593-99 med bilag nr. 6-7 og Erik Dal: *Nordisk folkeviseforskning siden 1800*, 1956, s. 57.

No. 1.

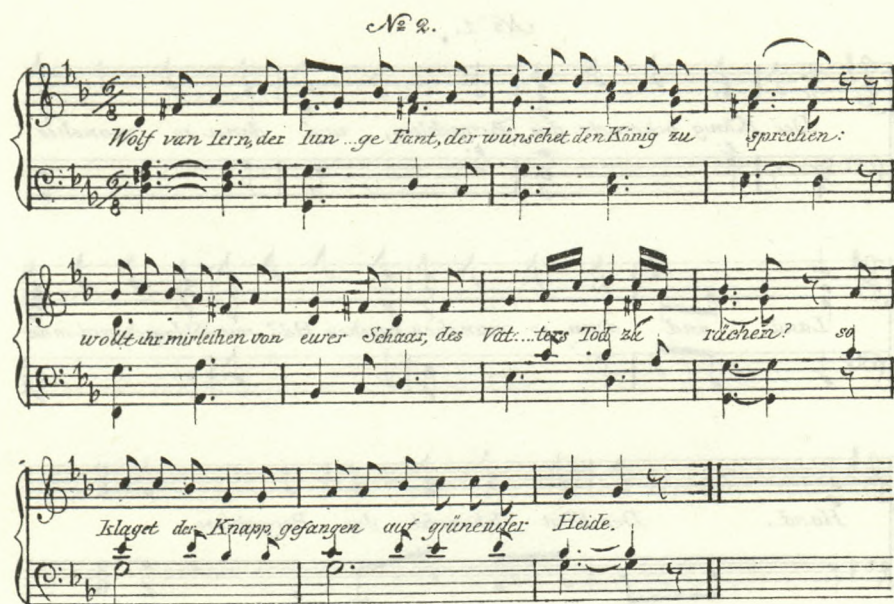
Der König beherrscht das Bergschloss, und dann so manches
Land und denn so manchen raschen Held mit Schlagschwert in der
Hand. Der Fürst beherrscht das Bergschloss.

nok især, at de skjuler sig i et uanseligt lille hæfte i tværformat, 9 x 15 cm, udgivet sammen med og lejlighedsvis indbundet med L.C. Sanders *Auswahl altdänischer Heldenlieder und Balladen mit durchgängiger Rücksicht auf die Musik metrisch übersetzt. Versuch und Probe*, der udkom som *Taschenbuch für Freunde altnordischer Musik und Poesie*, Kopenhagen 1816.

Kunzens og Sanders hæfter er antagelig trykt i et lille oplag, hvoraf størstedelen endda må være gået til Tyskland, ihvertfald er de så ekstremt sjældne, at denne artikels ene forfatter trods 30 års samlerinteresse kun er stødt på dem et par gange.⁵

Vi har derfor fundet det rimeligt at gøre dette lille bidrag til den dansk-tylske folkeviseromantik tilgængeligt for videre kredse ved at facsimilere hele Kunzens hæfte og knytte nogle få kommentarer dertil.

5. Melodihæftet separat én gang, bogen (i gammelt privatbind) med vedhæftet melodihæfte én gang (antikvarkøb, nu i Erik Dals Samling, Odense Universitetsbibliotek) og bogen uden melodihæfte med dedikation fra Sander til Ingemann i litografisk trykt kartonnage afvigende fra Det kongelige Biblioteks eksemplarer (antikvarudstillingskøb, tilhørende forlagsdirektør Bent W. Dahlstrøm).

Melodihæftet har iøvrigt en vis boghistorisk interesse ved hverken at være typesat som *Udv.da.Vi.s* melodier eller kobberstukket som så mange andre samtidige noder, men litograferet af Heinrich Wenzler i den korte tid denne fattige tyskfødte kobberstikker havde kunnet rose sig af at være Danmarks eneste litograf i årene 1811-15. Teknikken havde han lært hos opfinderen selv, A. Senefelder, i München.⁶

Til belysning af spørgsmålet om teksternes og musikkens udgivelsestidspunkt skal anføres følgende brev fra Sander til Nyerup, jævnført med den omstændighed, at C.C. Lose fik litografprivilegium 1.7. 1815, delte det med Wenzler fra 8.11. s.å. og fortsatte alene fra 6.4. 1816:

Høistærede Herr Professor!

Min Raadgiver og Veileder!

Tilgiv, at jeg har vovet, at tilegne Dem mit Forsøg. Taknemmelighed vil undskylde mig. Musikken er endnu ikke færdig: i sin Tid skal den følge

i. Se Kristian Grønberg: "Tidlige litografiske tryk i Danmark", i: *Bogvennen* 1974-76, 4, s. 89-96 (uddrag af eksamensarbejde, tilgængeligt i Danmarks Biblioteksskoles bibliotek).

No 3.

Sverren Felding haust in See... lufs... burg, durch
 Thaten ehren... werth: er war so
 milde war so sanft, um... gæstet mit dem Schwerdt.

efter. Men jeg iler, at sende Dem Bogen, førend nogen Andre faaer Øie derpaa. Tag Dem nu af et Barn, der skylder Dem saa stor en Deel af sin Opdragelse!

Den 21 November, 1815

Ærbødigst.
Sander⁷

I november 1815 forelå altså Sanders oversættelser færdigtrykt, Kunzens melodihæfte endnu ikke, og i brevet bevidner Sander endnu en gang sin taknemmelighed mod Nyerup, hvormed dedikationen af tekstbindet vidner.⁸ For Nyerups utvivlsomme hjælpsomhed i disse folkevisespørgsmål kvitterede Sander yderligere ved at oversætte Nyerups *Wörterbuch der skandinavischen Mythologie*, Kopenhagen 1816.

7. Det kgl. Bibliotek, Add. 16-17, fol., *Breve fra danske og norske til Rasmus Nyerup S-Scha*, V.

8. "Achtung für schriftstellerische Verdienste und Dankbarkeit für freundlichen Rath widmen diesen Versuch dem gelehrten Kenner des skandinavischen Alterthums, dem Herrn Professor Nyerup in Kopenhagen".

N° 4.

Hans der Rytter, Herr Aage er ritt wohl an den Strand. Fräulein E. li...se,
lein erhielt des Ritters treue Hand; Fräulein Eli...se lein erhielt viel
Gold zur Morgen gab; Dreißig Tage später lag er im dunkeln Gräb.

Eks. 1. Facsimile af Oehlenschlägers melodi til *Aage og Else* som den første gang tryktes i den sjældne *Prøve No 2* af *Udv.da. Vi.*, udgivet af K.L. Rahbek 1810. Herfra optoges den i *Udv.da. Vi.* og i Kunzens hæfte med sluttone tilføjet og i dobbelte nodeværdier.

N° 5.

Am El...fen...hügel, da ruhete mein Haupt, mir wollten die
Lieder sinken; da kamen gegangen zwei Mägdlein, die
schiene mir kosen zu wollen. Seit ich zuerst, sie sah.

Sanders folkeviseroversættelser gør sig bemærket ved allerede på titelbladet at give sig tilkende som metrisk indrettede efter melodierne, altså mindre frit udfyldende end vi ellers regner folkevisemetrene for at være. Stedvis hjælper han læseren ved at trykke accenttegnene - og v over vanskelige steder. Og selvom han ikke i sin indledning til tekstbindet bruger ordet og selvom han sikkert har været mere optaget af de metriske end af de sanglige udfordringer, har opgaven for ham været at levere sangtekster til Kunzens klaversatser. Han gør udtrykkeligt opmærksom på, at initiativet til udgivelsen skyldes Kunzen. Han har i sit tekstvalg været bundet til de viser, som Kunzen havde udvalgt for melodiernes skyld, hvad der får litteraten til at undskylde, at han ikke alle steder har kunnet anvende de bedste tekster.

At opgaven har haft noget tiltalende for sig for denne baggrundsskikkelse i tidens litterære og lærde verden, er troligt nok. Som digter bevægede han sig nu lidt bittært og oversat i skyggen af Oehlenschläger og den unge romantik. Hans eneste virkelige succes på teatret, sørgespillet *Niels Ebbesen af Nørreriis*, lå tilbage før 1800. Født i Holsten var Sander efter en årræk-

No. 6.

Herr Tönne, der segelt von Al...sö weg; gewaltiglich schwingt er sein

Schwert: es sey nun zu Wasser, sey zu Land, ein

Held gar chrenwerth. Wäslieh verwaltet die Runer.

ke som skønånd og embedsmand i København blevet ansat som lærer med titel af professor i pædagogik, metodik og tysk ved det pædagogiske seminarium for de lærde skoler. Det var i 1800 og han var da 44 år. Fra 1811 holdt han tillige forelæsninger på universitetet, bl.a. over deklamation, og udfoldede i disse år en ret omfattende skribentvirksomhed indenfor sine fag. Hans samarbejde med Kunzen gik adskillige år tilbage. Hans lyriske skuespil *Eropolis* var i 1803 blevet opført med Kunzens musik, og i slutningen af sit store værk *Polyhymnia, Euterpe, og Theone: eller, theoretisk Sammenligning af Musik, Rhytmik, og Declamerekunst*, København, 1813, takker han Kunzen for råd og vejledning i afsnittet om melodi (s. 589).

En nærmere analyse af Sanders folkeviseoversættelser måtte lægge vægt først og fremmest på forholdet til Wilhelm Grimms også for Danmark vejvisende udgave *Altdänische Heldenlieder, Balladen und Märchen*, Heidelberg 1811, og kunne indgå i bredere studier over de tidlige tyske oversættelser af danske ballader.⁹

9. Se Erik Dal: *Samlet og spredt om folkeviser*, Odense 1976.

N° 7

Stig aus des Königs Diener...schaar aus des Königs Diener...schaar la...cken Frauen und Fraulein das Haar Jungfrauen o! gebet uns Ur...taub!

Forskellene mellem den unge filolog og folkevisentusiast Grimms sprogtone og holdning til stoffet og Sanders æstetiserende og salonprægede oversættelser skal antydes gennem et vers af deres oversættelser af *Aage og Else*. Sander har ligesom Grimm, men i modsætning til *Udv.da. Vi.*, slået stroferne sammen til dobbeltstrofer:

Grimm (s. 73):

Der Ritter Aage und Jungfrau Else.

Das war der Ritter Herr Aage,

Der ritt zur Insel weit,

Verlobte sich Jungfrau Else,

So eine schöne Maid:

Verlobte sich Jungfrau Else

Mit rothem Golde werth;

Darnach am Monatstage

Lag er in schwarzer Erd.

Sander (s. 41):

Aage und Else.

Wars der Ritter, Herr Aage,

Er ritt wohl an den Strand:

Fräulein Eliselein erhielt

Des Ritters treue Hand;

Fräulein Eliselein erhielt

Viel Gold zur Morgengab;

Dreyssig Tage später lag

Er schon im dunkeln Grab.

e. 128.

Ag... ne... te... lein stand auf dem Burg... al... tan, flugs

schwam der Be... wohner das Meers her... an, schwam her

an, flugs schwam der Be... wohner das Meers her... an.

Det kan ikke undre, at F.L.Ae. Kunzen følte sig fristet til at formidle noget af melodistoffet fra *Udv.da.Vi.* som sange ved klaveret til brug for tidens husmusik. Hans interesse for folkevisestoffet var velkendt i samtiden. I sine romancer og klaversange havde han ofte anslået hvad man i tiden følte som "folkevisetonen".¹⁰ En af melodiindsenderne til *Udv.da.Vi.* bad om "at faae Kunzen eller en anden Kunstner, som har Kundskab til og Følelse for Oldtidens Nationalmusik" til at gennemse de indsendte melodier.¹¹ (Det blev dog ikke Kunzen, men Ludvig Zinck, der blev melodiredaktør af stoffet til *Udv.da.Vi.*s femte bind.) Men det er ligeså tydeligt, at Kunzen nærmede sig folkeviserne mere som "folkelige sange" – som "Lieder im Volkston" på baggrund af Schulz' og Berlinerskolens idealer – end ud fra musik-etnologisk interesse. Herom vidner hans udsættelser i det lille hæfte. Følgende oversigt viser hvilke melodier fra *Udv.da.Vi.* Kunzen valgte til sine udsættelser. Endvidere er anført deres numre i *DgF*:

10. Se Niels Martin Jensen; *Den danske romance 1800-1850 og dens musikalske forudsætninger*, 1964, s. 52-54, 62-63 og 68-79.

11. Citeret i E. Dal: *Nord. folkeviseforskning* s. 52.

Nr. 9.

Heer Esbern und Fürst Waldemar (So herrlich er... blühet der
Wald!) Die trinken den Wein so hell und klaar. (Des Sommers
Auen und Fluren grunten so manig!.....falt!)

Kunzen:

Udv.da. Vi. V: DgF XI:

Nr. 1	König Dietrichs Kämpfer	Nr. 2	S.A3, nr. 8a
2	Wiedrich Werlandssohn und Wolf van Jern	9	÷
3	Swenn Feldings Kampf mit dem Riesen	20	Nr. 31/1
4	Aage und Else (Oehlenschlägers melodi)	29	÷
5	Der Elfenhügel	34 B	Nr. 46/4
6	Herr Tönne	45	34/1
7	Ritter Stig	46	76/1
8	Agnete und der Meermann	50 C	38/4
9	Esbern Snare wirbt um König Waldemars Tochter	66	131/1
10	Eine Meerfrau weissagt der Königin Dagmar	69 A	42/1
11	Marschall Stigs Töchter	79	146/1
12	Habor und Signe	111	20/1
13	Herr Normann und Christelein	206	252/1
14	Herr Peter und Christelein	157 A	210/1
15	Herr Medelwoll	156 A	271/1

Nr. 10.

Der Kö... nig singt ein Meer... weib ein,) das Weib tanzt

un... be... küm... mert! Und singt es in den

Thurm hin... ein. Sie halt' ihm Segler zer... trüm... mert!

Som oversigten viser, er Kunzen-melodierne valgt nogenlunde jævnt fra *Udv.da.Vi.* V's numre og meddelt i samme rækkefølge bortset fra de to sidste. Denne rækkefølge genfindes i Weyses folkeviseudsættelser, der har næsten alle melodierne, og har naturligvis et forhold til den gamle Vedelske genredning, der atter afspejles i *DgF's* ordning. Når der ses bort fra trykfejl¹² og mindre væsentlige afvigelser, har Knuzen følgende ændringer af melodiforlæggene i *Udv.da.Vi.*:

Kunzen: *Udv.da.Vi.*:

- Nr. 1 Noteret uden faste fortegn og uden optakt g'
- 2 Noteret som g-dorisk og med ubetonede udgange t.4 og 8: $\text{||} \text{J} \text{J} \text{J} \text{J}$
- 3 Ialt 14 takter, idet Kunzens t.7-8 er noteret $\text{||} \text{J} \text{J}$ og t. 15-16 $\text{||} \text{J} \text{J}$

12. I de undertiden svært læselige satser ses i hvert fald følgende: Nr. 1 t.6 sidste akkord: skal være e' i tenoren. Nr. 4 t.7: to første noder i sopranen skal være d". Nr. 7 tredjesidste takt: første node i sopranen skal være g'. Nr. 8 t.7: skal være kryds for altens g'. Nr. 13 næstsidste takt: anden node i sopranen skal være e'.

Nr. 11.

Zwei Töchter hat der Marschall Stig: gar unhold..... wies ihr

Schicksal sich. Die Aeltre ergriff der Jüngern Hand: Sie

irrten in wilder Fremde!

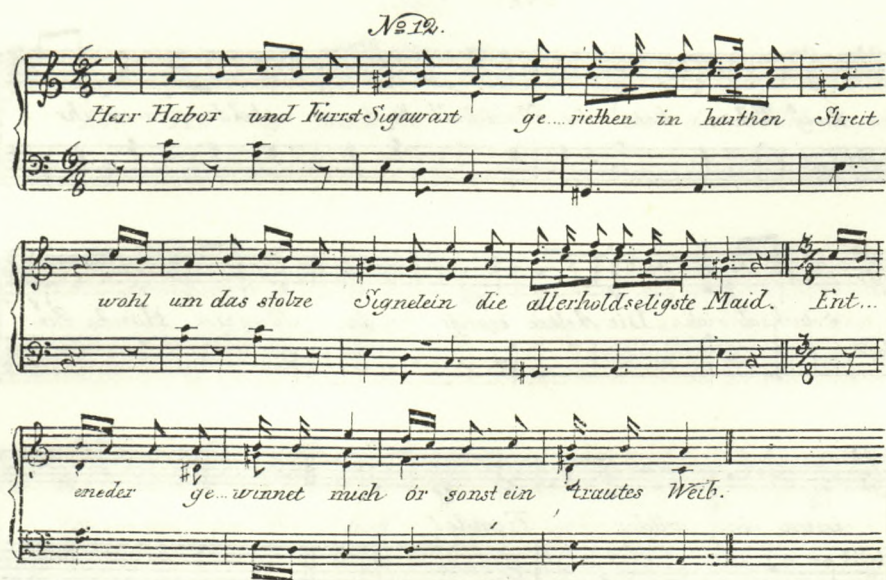
4 Kunzen har ligesom *Udv.da. Vi.* Oehlenschlägers melodi fra 1810 i fordoblede nodeværdier og har fået sluttonen med (jfr. eks. 1)

5 Ialt 14 takter plus tre taktens omkvæd, idet Kunzens dobbelt-takter t.7 og 14 er noteret hhv. og

10 Noteret som g-dorisk. T.2 og 12 noteret , t. 6-7 g' a' b' c' d''

14 Sidste takt:

Bemærkelsesværdige, men ikke overraskende er Kunzens ændringer. Som han i melodivalget helst undgår de tonalt problematiske melodier i *Udv.da. Vi.*, således sliber han også stødende kanter af de foretrukne, så de passer til tidens dur/mol-tonale tænkemåde: ingen kirketonal notation, betoningsmønstre og taktantal tilpasses fire- og ottetakts-symmetrien, hvad der i et par tilfælde går ud over de (måske) oprindelige 14-taktens vers, og harmoniseringerne er – omend spinkle – overalt klart dur/mol-tonale.

Denne enkle kunstmusikalske førstegrøde af *Udv. da. Vi.*s melodistof og Sanders tilsvarende litterære tekstbearbejdelser fremkaldte kun få, og dertil blandede reaktioner i samtiden,¹³ og det blev de følgende tiår, der så de prægnante resultater af folkevisebearbejdelserne – fra Kuhlau over Weyse til Berggreen. For Kunzens og Sanders vedkommende blev det ved ”forsøget” og ”prøven”. Kunzen døde kort efter, og Sander fulgte ikke en tysk anmelders opfordring til ham om at alliere sig med professor Zinck om et kommende hæfte.¹⁴ Mange var parate til at tage sig af folkevisemelodierne, men Kunzen viste som den første vejen for dem ind i tidens husmusik.

13. Henvisning til nogle samtidige anmeldelser giver Th.H. Erslew: *Almindeligt Forfatter-Lexicon* III, 1853, s. 11. Hertil W. Grimms omtale i *Hermes*, 2. Jhg., Lpz. 1820, optr. i sa.: *Kleinere Schriften*, hrsg. von Gustav Hinrichs, III, Berlin 1883, s. 42, og Geijers og Afzelius' syn på Sander/Kunzen refereret i E. Dal: *Nord. folkeviseforskning* s. 134.

14. *Allgemeine Literatur-Zeitung vom Jahre 1817*, Halle, nr. 225, sept., sp. 135.

N° 15.

Die Segler kehrten zurück vom Streit (Aeh!

50 beglückst du mich!) Sie zankten sich über die

holden...ste Maid (und ihm ver...lobt sie sich.)

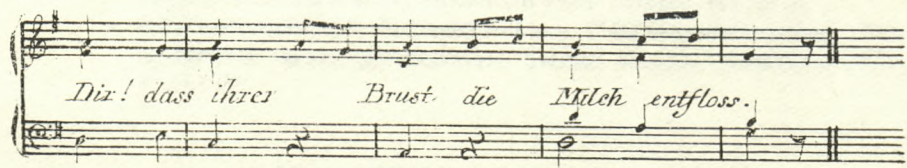
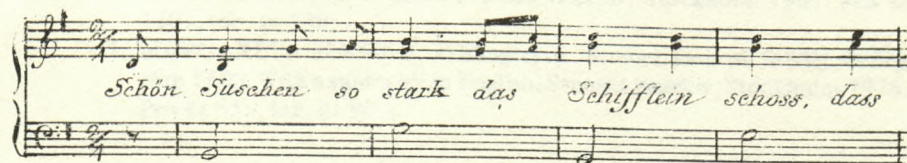
Zusammenfassung

F.L.Ae. Kunzens 15 Klavierarrangements von Melodien aus *Udvalgte danske Viser fra Middelalderen V* (1814 – Ausgewählte dänische Lieder aus dem Mittelalter) von Abrahamson, Nyerup und Rahbek nehmen einen kleinen, aber charakteristischen Platz in der frühen dänisch-deutschen Volksliedromantik ein. Sie erschienen 1816 in Kopenhagen, gleichzeitig mit L.C. Sanders metrisch bearbeiteten Deutschübersetzungen der entsprechenden Texte, und wurden zu den frühesten Beispielen von Volksliedern als Hausmusik in Dänemark. Die Ausgabe ist so selten, dass sie hier als Faksimile wiedergegeben wird. Die begleitenden textkritischen und historischen Kommentare placieren sie im zeitgenössischen musikalischen Volksliedermilieu unmittelbar vor Fr. Hæffners und Peter Grønlands Klavierarrangements der *Svenska folk-visor från forntiden* (1814-16 – Schwedische Volkslieder aus der Vergangenheit) von Geijer und Afzelius sowie als Vorläufer der grösseren dänischen Sammlungen von C.E.F. Weyse und A.P. Berggreen einige Jahrzehnte später.

No 14.

Am Tisch sass Peer und Chri...ste...lein: was liebeln! gedenket nicht
 dessen! Sie scherzten her, sie scherzten hin Hold...see...lige Du! ich
 kann dich nicht vergessen!

No. 15.

SVENSKT VISARKIVS HANDLINGAR

1. B.R. JONSSON: Svensk balladtradition. I. Balladkällor och balladtyper. With a summary in English. Svenskt visarkiv, Stockholm 1967. Pris kr 110:-, inb. kr 140:-.
2. MARGARETA JERSILD: Skillingtryck. Studier i svensk folklig vissång före 1800. With a summary in English. Svenskt visarkiv, Stockholm 1975. Pris kr 65:-, inb. kr 90:-.

SKRIFTER UTGIVNA AV SVENSKT VISARKIV

1. K.-I. HILDEMAN: Medeltid på vers. Litteraturhistoriska studier. With summaries in English. Almqvist & Wiksell, Stockholm 1958. Utsåld.
2. Om visor och låtar. Studier tillägnade SVEN SALÉN 7 november 1960. Svenskt visarkiv, Stockholm 1960. Utsåld.
3. M. REHNBERG: Blå välling – sur sill. Vällingklockor och vällingklocksramsor. Nordiska museet, Stockholm 1967. Säruppl. Pris kr 24:-.
4. OTTO ANDERSSON: Finländsk folklore. Tidig kalevalaforskning – Finlandssvensk insamlingsverksamhet. Svenskt visarkiv, Stockholm 1967. Pris kr 30:-.

MEDDELANDE FRÅN SVENSKT VISARKIV

1. U.P. OLROG: Svenskt Visarkiv. En orientering om en ny institution. With a summary in English. 1954.
2. K.-I. HILDEMAN: Ballad och vislyrik. 1955. 2 uppl. 1967.
3. N. DENCKER: Svenskt Visarkivs sångleksregistrant. With a summary in English. 1956.
4. S.G. HANSSON: Gustav Schedins visa från Dalupproret 1743. 1956.
5. E. DAL: Scandinavian Ballad Research since 1800. 1956.
6. N. DENCKER: Wallmans samling. En förlorad samling svenska sånglekar. With a summary in English. 1957.
7. H. TOLDBERG: Den danske rimkrønike og folkeviserne. 1958.
8. N. DENCKER: Kung Orre skulle till gästabad fara. Avec un résumé en français. 1958.
9. N. DENCKER: Domaredansen. With a summary in English. 1958.
10. G. HENNINGSEN: Vedel og Syv og bogtrykkerne. 1959.
11. S. EK: Visan om liten Ingas barnsäng. With a summary in English. 1959.
12. B.R. JONSSON: August von Hartmansdorff som balladsamlare. 1960.
13. OTTO ANDERSSON: Om kvarnsånger. 1960.
14. ALFHILD FORSLIN: Sveriges Radios magnetofoninspelningar av svensk folkmusik i Finland 1957. 1960.
15. B.R. JONSSON: Ett Pyramus och Thisbe-motiv i Sverige. With a summary in English. 1962.

MEDDELANDEN FRÅN SVENSKT VISARKIV

(forts.)

16. E. DAL: Scandinavian Ballad Research Today. 1962.
17. Smärre bidrag till folkviseforskningen I-III. Av Mogens Jensen, E. Dal, L. Vargyas. 1963.
18. AAGE JØRGENSEN: Folkevisesproget. 1964.
19. ALFHILD FORSLIN: Balladen om riddar Olof och älvorna. En traditionsundersökning. With a summary in English. 1964.
20. OTTO ANDERSSON: Tre finlandssvenska vissångerskor. 1965.
21. J. LING and M. JERSILD: A Method of Cataloguing Vocal Folk Music. A Description of the System Used at the Svenskt Visarkiv. 1965.
22. U.P. OLROG: Visorna från Nötö. Synpunkter kring ett inspelningsprojekt. With a summary in English. 1965.
23. OTTO ANDERSSON: Uppreppningsstrofen i levande balladtradition. 1968.
24. ALFHILD FORSLIN: Greta Dahlström som fältforskare i Svenskfinland. 1968.
25. IØRN PIØ: Overnaturlige væsner i nordisk balladetradition I. 1969.
26. ALFHILD och GUN FORSLIN: Ett underligt djur i vår Herres hage. 1970.
27. IØRN PIØ: Overnaturlige væsner i nordisk balladetradition II. 1970.
28. NILS AFZELIUS: Bellman som folklig författare. 1970.
29. B.R. JONSSON: Om stroffer och rim i den nordiska balladtraditionen. 1976.
30. E. DAL: Tyske, franske og engelske oversættelser af Færøkvæder. With a summary in English. (1970) 1971.
31. K. VINTEN: Folkevisens lyriske indledninger. 1973.
32. K. BOM: Danmarks norske Folkeviser. 1973.
33. CHRISTINA MATTSSON: "Vad säger svenska folket när dom får en sup? – Jo, jag tackar." 1974.
34. IØRN PIØ: Julius Strandbergs skillingsviseproduktion 1861-1903. 1974.
35. P. LINDEGÅRD HJORTH: Linköpinghåndskriftet og "Ridderen i Hjorte-ham". 1976.
36. FR. SNEEDORFF-BIRCH: Danske Folkeviser og Melodier 1837. Med efterskrift av E. Dal. 1976.
37. E. DAL och N.M. JENSEN: F.L.Ae. Kunzens Folkeviserharmoniseringer 1816. En facsimile med kommentar. 1977.

Samtliga nr i serien *Meddelanden från Svenskt visarkiv* kan beställas genom bokhandeln från Svenskt visarkiv, Hagagatan 23 A, (S) 113 47 Stockholm, med undantag av nr 1-11, 13-17, som är slutsålda. Priset per nr är kr 10:-, utom för nr 19, 29 och 37 (kr 12:-).